

“Sözleri Kendi Malı Gibi Kabul Etmek”

Sözleri kendi malı gibi kabul eden kimse şöyle düşünecektir:

"Ben İslâmiyet'e hizmet etmek istiyorum. Üstad'ım kadar ilmim olsaydı daha ziyade hizmet ederdim. Nur Külliyyatı gibi eserler telif edebilseydim, onları bütün dünyaya tanıttırmak ve onlardaki iman hakikatlarının nurlarıyla çok kimseleri tenvir etmek arzu ederdim. Mademki bu hizmetleri Allah rızası için yapmak arzusundayım, o hâlde hazır olarak bana takdim edilmiş bulunan bu Külliyyatı kendi malımmış gibi kabul ederek neşrine çalışmalıyım."

Böyle düşünen bir kimse ihlâslı hizmete muvaffakiyet yanında, kendini birçok vartalardan kurtarmış olur. Sözler'i, kendi malı gibi kabul eden bir kimse, bu hizmette cüz'î veya küllî hissesi bulunan herkese karşı kalbinde hâlis bir muhabbet taşır ve onlara her zaman minnettar olur. Zira, onlar kendisinin dâvasına hizmet etmekte ve ona yardımcı olmaktadır.

Kur'an ve iman hizmetinde bulunan bir kardeşimize karşı içimizden herhangi bir sebeple küsme veya adavet beslemek hissi gelse, bu hissimizi şu şekilde susturacağız:

Ben bir saray yaptırıyorum. Bu zat ise benim sarayıma her gün bir sıra duvar örüyor veya her gün bir miktar malzeme taşıyor. Kendisi nefsimin hoşuna gitmese de yaptığı iş benim gayeme yardım olduğundan, ona karşı muhabbet beslemek ve teşekkür etmekle mükellefim. Benim gayem iman hakikatlarını memleketimizin her köşesine, hattâ dünyanın her tarafına yaymak olduğuna göre, her bir şehir, kasaba veya köyde bu hakikatların neşrine çalışan herkes benim maksadıma hizmet etmek durumundadır.

Yukarıda izah edilen tarzda düşünmeyen kimseler, şeytanın desiselerine kapılarak, bu iman hizmetinde bulunan kardeşlerinden kendilerine karşı bir hürmet veya muhabbet beklerler. Bunu bulamadıkları takdirde ise, onlar adâvet etmek arzu ederler. Bu kimseler, şuuren bilmeseler de netice itibariyle, hürmet bekledikleri kimselerin dâvalarına çalışma ve onlardan ücret bekleme gibi bir hâlet-i ruhiye içerisindedirler.

Herkes böyle düşündüğü takdirde ihtilâfların önü alınmaz olur. Buna mukabil her fert, bu dâvayı kendi dâvası bilip, diğer kardeşlerini de ona hizmet eden kimseler olarak kabul etseler, ihtilâfa, nizâa, şikak ve nifaka mahal kalmaz.

Sözler'i kendi malı gibi kabul etme mevzuunda, şu hususa da kısaca işaret edelim:

Mademki biz, Sözlere'i kendi malımız gibi kabul ediyoruz, o hâlde, eserlerimizi anlamaya çalışmalıyız. Zira, bir şahsın kendi eserini anlaması, bilmesi ve eserinde ne gibi mevzuların yer aldığını ve ne tarzda izah edildiğini müdrük olması icabeder.